

DEDİM DEMEDİ**Âşık Cemal DİVANÎ**

Dedim güzel şu dumanlı dağ benim
Demedi üstünde kar ben olsaydım
Dedim dolaştığım bahçe bağ benim
Demedi dalında bar ben olaydım

Dedim sana tesir etmez mi sözüm
Demedi bu hale alışık özüm
Dedim bilir misin neden yaş gözüm
Demedi bildiğin sır ben olaydım

Dedim garip yerdir ilim bucağım
Demedi âlemde bir oyuncağım
Dedim çok yıl oldu yanmaz ocağım
Demedi bağına nar ben olaydım

Dedim yaraladın her bir azamı
Demedi olsaydın gönül rızamı
Dedim aşkın verdi ölüm cezamı
Demedi çıktığın dar ben olaydım.

Dedim *Cemal Divanî*'de ta ezel
Demedi her gövde dökecek gazel
Dedim yalnız mısın emsalsiz güzel
Demedi seversen yar ben olaydım

MUAMMA**Halil KARACA**

Dağları taşları güneşi ayı
Sorgusuz sualsiz yaratan vardır
Hikmeti bilinmez çöz muammayı
Gökleri direksiz bir tutan vardır

Âlemi yarattı insi ve cini
Saymakla tükenmez yüzü yüz bini
Secde et emrine uymadı hani
Elbette secdeye bir yatan vardır

Nefis, dizginini koparmış bir at
Gece-gündüz demez vermiyor rahat
Babası dese de “gel kurtul evlat”
Gemiye binmeyip bir batan vardır

Başına iş açtı gördüğü rüya
Oyun oynar iken kurt yemiş güya
Evlat neden çekmez geldiği soya
Kardeşi kervana bir satan vardır

Mal makam şöhret insanı vurdu
Nefis azgınlaştı şehvet kudurdu
Yarılan denize girince ordu
Suda ölüp kumda bir yatan vardır

Hayaller çürüdü koktu umutlar
Köleler çaresiz zalimi kutlar
Bir baltayla yere düşünce putlar
Mancınıkla nara bir atan vardır

Her şey Onun için Onun adına
Parmağı can verdi kuru oduna
Mahşerde *Karacam* gelsek yâdına
Sırttan düşeni bir tutan vardır